

תת"ע 8118/12/18 - אמנון סומך נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 8118-12-18 מדינת ישראל נ' אמנון סומך
תיק חיצוני: 30115064112

מספר בקשה: 1

בפני	כב' סגן הנשיאה, השופט אלון אופיר
מבקשים	אמנון סומך
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר הנאשם. הנאשם זומן למשפטו כדין באופן בו זימון למשפטו נשלח לכתובתו באמצעות דואר רשום וחזר עם ציון כי אדם מטעמו בכתובתו קיבל את דבר הדואר עבורו ואף חתם על קבלת דבר הדואר (אישור מסירה כדין סרוק בתיק בית המשפט).

על ענייננו חלה הוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב],

בית המשפט העליון קבע הלכה ברורה ביחס לכללים בהם יידרש בית המשפט לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר (ראה ההלכה בע"פ 4808/08 מדינת ישראל נגד שרון מנחם - להלן "פרשת מנחם").

בפרשת מנחם הפנה בית המשפט העליון להלכה ותיקה אחרת שהתקבלה ברע"פ 9142/01 איטליא נגד מדינת ישראל שם נקבע כי כדי שיבוטל פסק דין הנובע ממשפט אליו לא התייצב נאשם שזומן כדין יהיה על המבקש להראות טעם ממשי אשר מנע ממנו את היכולת להתייצב או להגיש בקשת דחייה מנומקת מבעוד מועד לחליפין עליו להראות כי נגרם לו עיוות דין כתוצאה מהחלטת בית המשפט.

בית המשפט המחוזי בבאר-שבע חזר על הלכות אלו בע"פ 5135/08 אלאפיניש סלים נגד מדינת ישראל בהחלטה מנומקת ומנחה המדברת בעד עצמה .

ברע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (פורסם בנבו, 25.03.2018) נקבע על ידי בית המשפט העליון רק לאחרונה:

"לאור חזקת המסירה המעוגנת בתקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, עומדת משוכה גבוהה למדי בפני הטוען לקיום עילה זו. מהפסיקה נלמדים הכללים הבאים: כאשר דו"ח העבירה, ההזמנה לדין, או כתב האישום נשלחים בדואר רשום לכתובת של המבקש במשרד הפנים, לא תעמוד לו, ככלל, טענה לקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות, גם אם עבר למקום מגורים אחר מבלי ששינה את כתובתו במשרד הפנים; מסירת הזימון לאדם בוגר בכתובת הרשומה של המבקש מהווה מסירה כדין; טענות לשיבושים בהגעת דברי הדואר יש לתמוך בחומר ממשי ואין להעלות בעלמא; ככלל, טענות בדבר בלבול או שכחה של מועד הדין לא תתקבלנה כסיבה מוצדקת לאי התייצבות, הגם שבמקרים מתאימים ניתן לטעון לקיומו של חשש לעיוות דין; טענות בדבר חוסר האפשרות לקבל את דבר הדואר, בשל שהיה בחו"ל, שהייה ממושכת במקום אחר בארץ, אשפוז בבית חולים וכיו"ב, יש לתמוך במסמכים; אשר לעילת הביטול של פסק דין שניתן בהיעדר מחמת עיוות דין, יש להצביע על שיקולים כבדי משקל, שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה זו ולתמוך אותם במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה. כאשר הורם הנטל הראשוני לקיומו של חשש לעיוות דין שנגרם למבקש, ישקול בימ"ש אם לקיים דיון בנוכחות הצדדים כדי לבחון את תקפות הטענה או להחליט, גם מבלי לקיים דיון, על ביטול פסק הדין וניהול המשפט מראשיתו."

במקרה שבפני המבקש לא העלה כל נימוק ממשי המצדיק את אי התייצבותו למשפט.

ככל שמערך קבלת הדואר במבנה בו גר המבקש מוכר לו והוא הגיש בקשה להשפט, היה על המבקש לוודא בכתובתו מנגנון שיקבל עבורו את הדואר באופן מסודר ויעבירו אליו.

הסבריו של המבקש לאי התייצבותו אינם מצדיקים את ביטול ההליך שהתקיים בהתאם לחוק בהעדרו.

לא מצאתי כל עיוות דין ביחס להרשעה או ביחס לעונש אשר נגזר על המבקש אל מול חומרת העבירה שיוחסה לו, קל וחומר כאשר המדינה עתרה גם לפסילה מותנית ובסופו של יום נגזר על המבקש קנס בלבד.

בנסיבות המתוארות לעיל, אני מחליט לדחות את הבקשה.

ניתנה היום, כ"ט אייר תשע"ט, 03 יוני 2019, בהעדר הצדדים.